

Retorn a pams

Un relat de: [betixeli](#)

El dia que la Roja va guanyar el mundial, jo havia estat tan lluny de tot allò que la celebració de la victòria se'm va estampar com un cop de puny a l'estómac.

Feia dues hores que acabava de tornar a Barcelona, i encara estava aprenent a reestimar la ciutat.

Tenia els ulls plens de camps d'arròs i cançons en francès, tenia les butxaques plenes de sorra de platja i olor de Senegal a les mans. Tenia massa records com per poder assimilar aquell present de cotxes i banderes.

Allò era massa en tots els sentits. Era com si la ciutat que tant havia enyorat, de sobte cridés com una bestiola impertinent i descontrolada.

Vaig tenir moltes ganes de girar cua i dir "a prendre pel sac, ja tornaré un altre dia", però el record d'una ciutat que m'havia vist créixer, em va empènyer a arribar a casa, deixar la motxilla, mirar-me al mirall, i reconèixer una Alba que pertanyia a aquell lloc, a aquell present o, si més no, a aquell minúscul rebedor de llum tènue.